

[Dorte Bennedsen]

Ministeren sagde i sit indlæg, at der i 1978 ikke var yderligere behov for ændringer af den oprindelige lov. Det er en vurdering, jeg deler. Det var der ikke i 1978, men det siger for så vidt intet om, at der ikke kan være det i 1983, bl. a. som resultat af øget viden gennem forskning.

Jeg skal i øvrigt gerne medgive ministeren, at der i de senere år er sket forbedringer inden for mærkningsområdet, men tilbage står problemet, at der ikke er bindende regler for mærkning. Det er efter vores vurdering en naturlig og rimelig ret, at forbrugerne kan få relevante oplysninger om levnedsmidler, dvs. oplysninger om indhold, næringsværdi, alder m. m. Vi kan derfor helt tilslutte os forslaget om, at ministeren skal udarbejde sådanne regler – regler, som vi i øvrigt mener også bør omfatte krav om næringsværdideklaration.

Når det derimod drejer sig om deklaration af forurening, er vi nok enige i intentionen, men ikke i den foreslåede udformning, som næppe overhovedet er praktisk teknisk gennemførlig. Indtil nogen har overbevist mig om noget andet, har jeg i hvert fald meget vanskeligt ved at forestille mig, hvorledes man med bare nogenlunde sikkerhed skal kunne opgive fangststed for de fisk, vi finder i detailhandelen. Men hertil kommer, at vi finder, at den stærke indsats mod forurening af fødevarer bedst kan ske gennem fastsættelse af maksimumsnormer – vel at mærke normer fastsat på et sådant niveau, at der ingen sundhedsrisiko er.

Når det drejer sig om anvendelsen af farvestoffer og aromastoffer, har der unægtelig gennem år været en meget heftig diskussion. Ofte hævdes det fra industriens side, at restriktioner på disse områder vil være ødelæggende for vores eksport. Jeg skal ikke her i dag tage stilling til argumentet, men blot sige, at hvis man ønsker, at det skal indgå på seriøs måde i debatten, må der anderledes dokumenterede oplysninger på bordet end dem, vi hidtil har set.

Jeg vil godt i anledning af den artikel, som er tilsendt folketingets medlemmer i dag fra Industrirådet, sige, at vi er enige i, at der fortsat må sættes på en produktudvikling af højt forædlede landbrugsprodukter, men jeg har meget vanskeligt ved at se, at det skulle være i modstrid hermed at stille nogle kvalitative krav gennem levnedsmiddellovgivning.

Det har dog altid været på kvaliteten, at dansk industri har hævdet sig, og det skulle det vel også gerne være fremover. Umiddelbart forekommer det at være et rimeligt krav, at vore basislevnedsmidler ikke er slørede af farve- eller aromatiseringer. Jeg mener i øvrigt at erindre, at miljøministeriet tidligere arbejdede for friholdelse af basislevnedsmidler for aromastoffer, og jeg vil gerne spørge ministeren, hvornår vi får en bekendtgørelse herom.

Gennem årene har vi set mange eksempler på fødevarer, der intet har haft med de råvarer at gøre, som de ledte tanken hen på: tomatketchup, der bestod af æbler, frugtsaft, der aldrig havde haft noget som helst med frugt at gøre osv. Som et minimum finder vi, at der bør udarbejdes regler for, hvilket indhold et givet fødemiddel skal have, for at der kan anvendes en given betegnelse. Som jeg læser § 23 i loven, har ministeren allerede mulighed for at udarbejde en sådan bestemmelse, for det hedder jo her, at levnedsmidler ikke må sælges under omstændigheder, der er egnede til at vildlede forbrugerne med hensyn til bl. a. beskaffenhed og sammensætning. Sammenholder man denne paragraf med § 27, stk. 1, gives der dér de fornødne muligheder for at handle. Jeg vil derfor spørge ministeren, om han vil forholde sig positivt over for at udarbejde sådanne regler.

Til sidst blot dette: vi er positive over for intentionerne i lovforslaget, og vi vil gå positivt ind i et udvalgsarbejde.

Finn Jørgensen (KF):

Forslagsstillerne angiver som en af begrundelserne for forslagene om ændring af levnedsmiddelloven, at de gerne vil medvirke til at formindske den sundhedsrisiko, der kan være forbundet med at spise visse næringsmidler. Det er vel et formål, vi alle vil kunne tilslutte os. Spørgsmålet er imidlertid, om de ændringer, der foreslås, tjener formålet, og om forslagene i øvrigt er rimelige. Jeg synes også, det er meget relevant – som miljøministeren allerede har gjort det – at stille spørgsmålet, om de formål, som de er formulerede her, ikke allerede kan tilgodeses inden for den gældende lov.

Jeg har bemærket, at forslagsstillerne i særlig grad interesserer sig for tilsætningsstoffer, og jeg synes også, det må være væ-